

פ ר ו ש ד ז נ ל מט' 10/א

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ב', י"ח בשבט תשס"ז - 2.1.56 בשעה 11.30.

השתתפו: מ. אונא - היו"ר
ב. אזוביה
ע. אסף
א. אלטמן
ס. בגין
י. הררי
ז. ורהפטיג
ה. כמיס
י. סרלין
י. שופמן

בעדרו: ע. איכילוב
י. בדר
ש. הלל
ת. טובי
י. ישעיהו
ב. לוקר
ס. סנה
מ. קסיס
ח. רובין
י.ש. רוזנברג

מוזמנים: פ. רוזן - שר המשפטים
ח. כהן - היועץ המשפטי
ה' גלאס - משרד המשפטים
ה' נבני - משרד המשפטים
ה' רוזנטל - משרד המשפטים

ה' אוטו שקין - מטעם קרן-היסוד
ה' ריפתין - מטעם קרן היסוד.

- סדר-היום: 1. חוק קרן היסוד - המגבית מאוחדת לישראל;
- 2. חוק לתיקון פקודת בת-הסוחר.
- 3. חוק ההסגרה (תיקון).

אני פותח את הישיבה.

היו"ר מ. אונא:

1. חוק קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל.

אני מברך את האורחים שבאו מטעם קרן-היסוד.
בנועדה התעוררו שלוש בעיות אשר עליהן רצינו
מנציגי קרן-היסוד: בקשה לשם החוק, בסעיף 4 ובסעיף 8.

היו"ר מ. אונא:

לסמוע הסברים

שם החוק.

ה' יו"ר ס. אונא:
בין חברי הוועדה היו פיקפוקים אם רצוי לכתוב בחוק של המדינה "המגבית המאוחדת לישראל". היו חברים שחשבו שלא רצוי לכתוב בחוק של המדינה "מגבית".

ה' אנטוואקין:
אני חושב כי בכלל רצוי היה כי הכנסת תחוקק חוק גם ביחס למגבית, אבל דבר זה איננו עומד עכשיו לדיון.

לו היה מדובר על הקמת גוף ציבורי חדש, אפשר היה לדון ולהחליט איך ייקרא הגוף הזה. אבל כאן המדובר בגוף ציבורי אשר קיים ואשר שמו מקובל וידוע ב-72 ארצות, בכל עיירה קטנה אשר בה יש ישוב יהודי. תחת שם זה אנחנו מפרסמים ברוזים, כותבים בעתונות, פונים אל היהודים, מקבלים טהם כסף, וכשהם באים ארצה הם מחפשים את המוסד הזה. המוסד הזה, ששמו ידוע, מבקש אזרחות ישראלית. אנחנו מעוניינים שהמוסד יישאר בשמו הנוכחי, ואנחנו מבקשים מן הכנסת הכרה ומתן אזרחות לסם הזה. חוץ מהצורך באזרחות כזאת, אנחנו אוסרים שהדבר גם יומיף לפרסטיג'ה של המוסד, ורצוי מאוד שהדבר ייעשה בסם שידוע בעולם. אם הכנסת תשנה את השם בחוק שלה, לא ברור איך יבינו זאת בגולה.

ב. אזניה:
בשבילנו השאלה אינה שינוי השם של קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל. אין אנחנו נכנסים כלל לשאלה זו. אותנו מעניינת שאלה הרבה יותר מצומצמת: האם על אף העובדה שהשם הרשמי הוא היום ויישאר גם בעתיד "קרן היסוד", המגבית המאוחדת לישראל, האם אפשר להסתפק בכותבת החוק בשם "קרן היסוד".

ה' אנטוואקין:
אנחנו מעוניינים שהשם יישאר כפי שהוא. אם הוועדה אינה מתנגדת לשם, אלא הצעת השינוי מיוזמת רך לכותרת, אולי תסכים הוועדה לשנות את השם בכותרת, אבל לכתוב בסעיף ההגדרות "קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל".

ה' בלאס:
לי נדמה כי מבחינת האלגנציה מוטב שהדבר לא יופיע בהגדרות אלא בסעיף 2 של החוק; אחרי המלים "של גוף מואגד בישראל" יבואו המלים "בשם קרן-היסוד - המגבית המאוחדת לישראל".

ה' חולט:
לקבל את ההצעה האומרת: בכותרת החוק יימחקו המלים "המגבית המאוחדת לישראל", ובסעיף 2 אחרי המלים "של גוף מואגד בישראל" יבואו המלים "בשם קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל".

סעיף 4.

ה' יו"ר ס. אונא:
בסעיף זה התעוררה שאלה מדוע לתת את הזכויות לשתי החברות גם יחד.

ה' אנטוואקין:
הכוונה היא כי מיום העברת החוק תפעל רך חברה אחת: החברה הישראלית. את כל הרפוש הרשום היום על שם החברה האנגלית, באביר במידת האפשרות לחברה החדשה. ברגע שהחברה החדשה תהיה רשומה, יבואו בדברים עם הגורמים המעוניינים וודאי לא יהיו קשיים ביחס להעברה. אבל לעתים קרובות אנחנו מקבלים עזבונות מיהודים שהכניסו זאת לצוואותיהם, ואין אנחנו יודעים מי הם ולכן איננו יכולים לפנות אליהם שיטענו את השם. יעבור זמן מסויים על שהשם החדש יהיה ידוע ומקובל. יש גם עוד גימיק:

2.1.55

חוק קרן-היסוד - המגבית
המאוחדת לישראל

ה' אוסו שקין:

יהודי בשם נתן שאיר עזבון של מיליון ל"ט באפריקה, בצורת מגילות ורכוש
וכל מיני נכסים, והעזבון צריך להתחלק חצי כחצי בין קרן היסוד ופי"א.
לפי צוואתו החלוקה תיעשה ב-1974. כשתיה החברה החדשה ויהיו לה זכויות,
בצטרף לפנות לבית המשפט ביוהנסבורג, אחרי שיהיה הסכם בענין זה בין שתי
החברות, שיאשר כי הזכויות לפי הצוואה עוברות לחברה החדשה. אם הוא יאשר
זאת, תיפתר השאלה העיקרית, ואז בצטרף להחזיק בשם הקודם לשנה שתיים,
עד שהשם החדש יווע ויהיה מקובל.

על כל פנים, אנ יכול להבטיחכם כי ברגע
שתוקם החברה החדשה, אף פרושה לא תוצא על שם החברה הקיימת, וגם הכנסות
לא יהיו על שם החברה הקיימת.

ס. בגין:

אין אנחנו רוצים בשם פנים ואופן להזיק לקרן
היסוד ולעזבונות שהיא מקבלת. אבל בענין זה יש
הבדל בין קק"ל וקא"ס. אנשי קק"ל הודיעו לנו בטפורש כי הם יחזיקו גם
בחברה הקודמת מסוים שישינם עניני קרקעות גם בא"י, מחוץ לקוי שביתת-הנשק,
ואנחנו קיבלנו זאת. לעומת זאת שמענו היום מנציגי קרן היסוד כי אין בדעת
קרן-היסוד להחזיק בשם הישן זמן רב. בשביל מטרה זו המלה "גם" בסעיף זה
אינה לרושה. אם אנחנו מומרים תנתן גם לחברה החדשה, הרי אנחנו
כאילו קובעים בחוק שלזמן רב תהיינה שתי חברות, והרי אין זו הכוונה.
הסעיף הזה הועתק מחוק הקק"ל. שם היה למלה "גם" יסוד הגיוני. פה - אין
לה יסוד הגיוני. לכן ההצעה היא שנשאיר את סעיף 4 כמו שהוא, אבל בחוק
לא ייאמר במפורש כי תהיינה שתי חברות.

ה' ריפתין:

מחיקת המלה "גם" אמנם אינה שוללת זכות קיום
מהחברה הקיימת, אבל היא שוללת מטנה זכויות
שניתנו לה. צריך למצוא נוסח שממנו יהיה ברור כי החברה הישנה אינה
מאבדת מזכויותיה.

ה' אוסו שקין:

ישנם מקרים בהם קה"ס הישנה תהיה זקוקה
לאותן החובות והזכויות אשר החוק מעניק לה או
מטיל עליה.

המלה "גם" אינה מטנה. אך בסופו של דבר
קרן היסוד הקיימת והחברה החדשה זה מוטד אחד. וכל זמן שמוכרחים לסמור על
שני השמות, הרי החובות והזכויות והסמכויות צריכות להיות אותן. המלה "גם"
אינה מטנה, אבל אנחנו מבקשים לראות את שתי החברות כמוטד אחד, ולתת לשתיהן
אותן הזכויות.

ה' גלאס:

בסעיף 4 לא מדובר על שאלות של עזבונות בחיים, אלא
באותם המקומות שזכר בחוק או בתקנות בטפורש
השם של קרן היסוד בע"מ, והוענקו לה זכויות מסוימות. עד כמה שבררתי,
בחוק של הכנסת זה נמצא רק בחוק של מלווה חובה. והתאריך הקובע בשביל חוק
מלווה חובה הוא ה-1.4.52, כך שאין זו בעיה. באותו תאריך לכל הדעות היתה
קיימת רק החברה הישנה. נוסף לכך מצאתי כי בכמה צווים של שר המשפטים לענין
אגרות הוכרה קרן היסוד כחברה ציבורית, והוא הדין בענין הפטור ממט שבה
מקרקעין.

ז. ורהפטיג:

נדמה לי שמה נזכר גם בחוק על עבירות חוץ ובחוק
על עבירות שוחד.

2.1.55

חוק קרן-היטוד - הסגבית
המאוחדת לישראל.

ה. גלאס: על כל פגים, מטרת סעיף 4 היא להבטיח כי אותן זכויות שהוענקו באותם החוקים ובאמתן תקנות, יוענקו באופן אוטומטי גם לחברה החדשה. ואין בכך לגרוע מטעמך החברה הקיימת.

י. הררי: רציתי להגיד משהו לטובת העיקרון הכלול בחוק הזה. אותן הזכויות שנתנו לחברה הקודמת - נתנו. השאלה היא אם אנחנו נותנים זאת גם לחברה החדשה. ואין כל ספק כי אנחנו רוצים לתת את אותן הזכויות גם לחברה החדשה. כי אנחנו מעונינים שבמשך הזמן יעבור הכל לחברה החדשה. אין אנחנו מעונינים לגרוע מזכויות אלה. לכן אינני מבין מהו הקושי לתת זאת לשתי החברות שהן למעשה אחת, ותוך תקופה מסוימת יהיו לאחת.

- הוחלט: 1. לא לקבל את ההצעה למחוק את המלה "גם".
- 2. לקבל את ההצעה להחליף את המלה "חוק" במלה "חיקוק".

סעיף 8.

ח. כהן: בסעיף זה התעוררה בעיה אם אפשר לוותר על הפירסום.

ה. ריפתין: לפי סעיף 7 אנחנו חייבים בפירסום. סעיף 8 דן רק בהעברת רכוש מסויים. אולי באמת אין צורך לפרסם דבר כזה.

ה. גלאס: לי נדמה כי הבעיה הזאת היתה קטורה בבעיה הקודמת: האם בכלל יש כוונה לעשות העברות חלקיות. השאלה היתה אם בכלל יש צורך בכל העניין הזה. הרי כאן רצינו להקל על ההסדר לגבי סעיף 7.

ה. אוטושקין: הסברתי קודם כי ישנם עניינים אשר לא נוכל להעביר אותם בבת אחת. יש עזבונו שאיננו מכירים אותם, וישנו העזבון של נתן באפריקה. כל זמן שאנחנו מוכרחים לשמור על הפירמה הקודמת, החוק צריך לתת לנו אפשרות לגמישות. כי יתכן שעל-מנת לשמור על הפירמה באנגליה, אנחנו צריכים להשאיר לה חשבון בבנק, ואז פירוס הדבר שאין אנחנו מעבירים את כל הרכוש.

הוחלט: להשאיר את סעיף-קטן (1) ללא שינוי, מרס למחיקת המלה "בפוף".

ה. ריפתין: בעקבות התיקון בסעיף 9 יש צורך לתקן את סעיף 7: במקום "מסירת כל עסקיה" - "העברת על עסקיה".

ה. גלאס: סעיף זה יחולק לשני סעיפים, לפי החלטת הוועדה. זה גם מחייב לשנות את המיספור ולכתוב בסעיף 9: "לפי הסעיפים 7, 8 ו-9".

ה' גלאס: בוסח הסעיפים 7 ו-8 שיבואו במקום סעיף 7
יהיה כדלקמן:

7. באה החברה הקיימת לידי הסכם עם החברה החדשה בדבר מסירת כל עסקיה, רכושה והתחייבויותיה של החברה הקיימת לחברה החדשה, יחולו על אותו הסכם הוראות סעיף 119א לפקודת החברות למעט הפסקות (א) ו-(ב) לסעיף קטן (5) והסעיף הקטן (8) לאותו סעיף.

8. באה החברה הקיימת לידי הסכם עם החברה החדשה בדבר מסירת סוג מסויים של עסקיה, של רכושה או של התחייבויותיה לחברה החדשה, יחולו על אותו הסכם הוראות סעיף 119א לפקודת החברות, בשנויים אלה: (1) פסקה (א) ו-(ב) לסעיף קטן (5) וסעיף קטן (8) לא יחולו לגבי סידור זה; (2) הוראות סעיף קטן (7) לא יחולו על צו בית המשפט המאפשר את הסידור אלא לגבי אותו סוג של עסקים, של רכוש או של התחייבויות.

הוחלט: 1. לקבל את ההצעה לכתוב בסני הסעיפים 7 ו-8 (החדשים), במקום "מסירת" - העברת."

2. לקבל את ההצעה לכתוב בסעיף 9, בעקבות שינוי המיספור, במקום "לפי סעיף 8 ו-8" - "לפי סעיפים 7, 8, ו-9".

י. טרלין: הבוסח של סעיף 8(2) אינו ברור, סדוע מסתמשים פה בבוסח "לא יחולו ... אלא...".

היו"ר ס. אונא: סדוע אי-אפשר לכתוב: "יחולו על אותו סוג...".

ה' ריפתין: אולי מוטב לכתוב: "צו בית-המשפט שיינתן לפי הוראות סעיף-קטן (7) יחול על אותו סוג של עסקים, של רכוש או של התחייבויות בלבד.

ח. כהן: אני מבקש רשות הוועדה להשאיר את הבעיה הניסוחית הזאת למר שלי.

הוחלט: לקבל את ההצעה להשאיר את בעית ניסוח סעיף 8(2) לבוסח מסרד המשפטים.

היו"ר ס. אונא: אני רוצה להביא לידיעת הוועדה מכתב שקיבלנו מסר המשפטים בקשר לטיעוני השם של קרן היסוד בחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות חוץ).

(קריאת המכתב מיום 26.12.55).

הוחלט: לאשר את הטיעוני המוצע על-ידי שר המשפטים, באשר לתוספת לחוק לתיקון דיני עונשין (עבירות חוץ).

(בציגו קרן-היסוד עוזבים את הישיבה).

2. חוק לתיקון פקודת בתי-הסוהר.

היו"ר ס. אונגא: קיבלנו ממשרד המשפטים את הנוסח של החוק לפי החלטותינו.

ב. אזניה: האם אין אנחנו צריכים לחזור על המלים "כולם או מקצתם" גם באמצע הסעיף? אחרת אין ברור על איזה חלק של הסעיף הן חלות.

ח. כהן: לפי הנוסח הזה אי-אפשר יהיה לשחרר סכל התנאים, וזאת לא היתה כוונת הוועדה; אפשר יהיה לשחרר מהתחייכות למלא את כל התנאים.

מעירים את תשומת לבך לכך כי אין כדאי לחלק את החוק הזה לשני סעיפים, ואפשר לאחד זאת לסעיף אחד: --- יסומן 73(1) ואחריו יבוא סעיף קטן זה- - - -

הוחלט: לקבל את ההצעה לאחד את שני סעיפי החוק לסעיף אחד, ובצורה זו לאשר סופית של החוק.

היו"ר ס. אונגא: נעבור עתה להצעה לסדר היום של חבר הכנסת שופמן.

י. שופמן: בקשר לידיעה אשר הופיעה בעתונות כי הנאשם פנה לבית-המשפט העליון בבקשת רשות להגיש ערעור, חושבני שמוטב לרחות זאת.

3. חוק ההסגרה (תיקון).

א' בלאס: התיקון המוצע בא לענות על שתי בעיות: בעיית ההסגרה הזמנית ובעיית טחן מעבר לסוגרים.

בעיית ההסגרה הזמנית יכולה להתעורר בשני הצדדים. יכול להיות מקרה שמדינת ישראל מעונינת בהסגרה זמנית של אדם הנמצא במדינה אחרת, תוך התחייבות להחזיר את האדם שהוסגר זמנית לאותה מדינה שהסגירה אותו, על-מנת שימשיך לרצות בה את עונשו. ויכול להיות מקרה הפוך: שמדינה מסויימת מבקשת להסביר זמנית אדם המרצה את עונשו בישראל, על-מנת לאפשר העמדתו לדין שם, ולאחר מכן - החזרתו למדינת ישראל. חשיבות הדבר נובעת מכך שבדיונים פליליים חשוב מאוד לשמור על עדויות, וזה מחייב להביא את האדם לדין במהירות האפשרית, כדי שעדים לא יעזבו בייבתיים את הארץ, לא ימותו או לא ישכחו את אשר קרה. זוהי המטרה של התיקון הכלול בשני הסעיפים הראשונים של החוק.

לפי המצב הנוכחי אם מדינת ישראל מבקשת הסגרה זמנית של אדם על-מנת להעמידו לדין בישראל ואח"כ להחזירו לארץ אשר ממנה הוסגר, הדבר אמנם ניתן לביצוע מבחינה תיאורטית, אבל זה דורש לעבור את כל התהליכים של הסגרה כדי שאפשר יהיה להחזירו, אמנם בחוק הפלילי ישנה אפשרות לרחות את כיצוע של עונש מאסר, אבל עלולים להגרם קשיים אם המדינה המסגירה את האיש, מסגירה אותו בתנאי שאחרי שייעשפט יוחזר כדי לרצות תחילה

ה' גלאס:

את ענין באותה מדינה, ואם בית המשפט שלנו - שהוא כלתי תלוי - מסרב לדחות את ביצוע המאסר. שני הסעיפים הראשונים שבהצעת החוק מאפשרים להחזיר את האיש שהוסגר, אחרי שנשפט אצלנו, מבלי שצריך יהיה לעבור את כל הפרוצדורה של הסגרה. היה לנו מקרה קונקרטי; האסיר חרטון, המרצה את עונשו בישראל, מכוקש ע"י צרפת. אמנם אין כוונה להכניס את התיקון הזה באופן רטרואקטיבי, אבל מקרה כזה יכול לקרות בעתיד.

י. שופמן: אני רוצה לעודד שתי בעיות, אחת מהן עוררתי כבר במליאת הכנסת.

מהדוגמא שהביא בפנינו מה גלאס ברור כי הסעיף הזה אינו מלא. אם מישהו נדון אצלנו למאסר-עולם ומבקשים אותו בחו"ל באסמט זיוף צ'קים, מהו הטעם להסגירו? אני יודע כי בהסכמי הסגרה אפשר לבקש שההסגרה תהיה רק על פסע יותר חמור מאשר זה אשר עליו מרצה הנאשם את עונשו למשל, אם מישהו מרצה עונשו על זיוף צ'ק אצלנו ונדרש בגלל רצח, יש טעם להסגירו. כמובן, יכול להיות טעם שהחברה מעוניינת להפטר מן הפושעים האלה, אבל אז אפשר לאפשר לכל הפושעים לברוח מישראל. אם החברה מעוניינת בענישת הפושעים, צריך לסקול זאת.

דבר שני. מדובר פה על אפשרות הסגרה גם תוך ההליכים המשפטיים. ז"א שאפשר יהיה להסגיר אדם גם כאשר משפטו כאן טרם נגמר. לדעתי, צריך קודם-כל לגמור את המשפט אצלנו, ואי-אפשר להסגיר אדם כל עוד לא נגמרו ההליכים המשפטיים אצלנו, כי גם לגבי המשפט המתקיים אצלנו קיימים אותם הנימוקים של דיון בעבירה ככל האפשר במהירות. אני מציע שאפשר יהיה להסגיר אדם לפני סירצה את עונשו או לפני שיגמור לרצות את עונשו, אבל לא לפני שיסתימו ההליכים המשפטיים נגדו.

ז. ורהפטיג: אני מתנגד למלים "יותר להפסיק בישראל את ההליכים נגדו". אני מבין שיכולה להיות תשובה סמויה, אבל אין חובה לעשות זאת. בכל זאת, אני חושש כי אם לא תהיה בחוק הבטחה שההסגרה מותנית בכך שהיא לא תפריע להמשכת המשפט אצלנו, תהיה נסיה להסגיר בכל מקרה. לכן אני מציע כי דבר זה יובטח חוק. אני מציע שההסגרה תוכל להיעשות או לאחר שנשמעו העדים והובאו הראיות, או לכתוב זאת בצורה כללית: בתנאי שלא תפריע למהלך המשפט. היות וההסגרה נעשית לאו דוקא על-ידי בית-המשפט הדין בענין, יתכן שהוא לא יוכל כלל לדעת אם יש אפשרות להפריע למהלך המשפט.

י. שופמן: ומה יהיה במקרה שזה טרם הגיע לבית המשפט, שזה נמצא בשלב של חקירה?

ז. ורהפטיג: במקרה כזה יוכל בית-המשפט לדון אם ההסגרה עשויה להפריע או לא. יכול גם להיות מקרה שעבריינין יהיה מעוניין בהסגרתו, כדי שבינתיים יספיק הבירור נגדו כאן.

הערה שניה: במיפא: "בתנאי שיוחזר לישראל...". חסרה חוליה. מדובר על הסגרה תוך כדי הליך המשפטי, או כשהעונש נמצא באמצע ביצועו. צריך לכתוב אחרי "להמשך ההליכים" ולביצוע העונש שיוטל, ואח"כ "ולהמשך ביצוע העונש שהוטל".

פ. רוזן: בקשר עם הצעתו של חבר הכנסת שופמן, קשה מאוד להגדיר מהי עבירה יותר חמורה. ונשאלת השאלה מהו קנה-המדינה, החוק שלנו או החוק שלכם. בקריאת ביניים בכנסת אמר חבר הכנסת שופמן: לפי חומרת העונש. (י. שופמן: לפי חומרת העונש שלנו).

חוק ההסגרה (תיקון).

פ. רוזן:

אנחנו נתקלנו בסעיפים כאלה גם במו"ט עם סדינות אחרות. כל הפרטים האלה הם פרטים של הסכם. אפשר בהסכם עם סדינה או אחרת לקבוע משהו לגבי חומרת העבירות, אם אפשר יהיה למצוא קנה-מידה. אבל כאן בדרך כלל מדובר בפושעים בינלאומיים, אלה אינם פושעים רגילים. והייתי חושב כי מוטב להיות גמיש ולא להגביל את בית-המשפט אלא להשאיר משהו לשיקול דעתו או לפרטי ההסכמים בין המדינות. לכן אינני רואה כל צורך בתיקון שבוצע כאן זה. מהי חשיבות הדבר, לטעם, אם אדם נשפט פה על גניבה, בעוד שהוא מבוקש בגלל רצח.

י. שופמן: כמקרה כזה צריך לזרז את הדיון כאן.

פ. רוזן: דוקא במקרה זה הייתי טוקל מה יותר חשוב.

ז. ורהפטיג: יתכן שבקשה להסגרה תהיה תוצאה של ביום, ואדם ייחרט לחו"ל ואח"כ יצא זכאי, אבל בינתיים יתחמק מטשפט פה. הצעתך לכך הוא רק זירוז המשפט כאן במקרה שיש בקשה להסגיר.

ב. אזניה: אני נוטה לתמוך בדעתו של חבר הכנסת ורהפטיג. קיים חשש לטיטטוט החקירה בהליך משפטי.

פ. רוזן: הרי לא כתוב בחוק כי צריך להסגירו טיד.

ח. כהן: אין כל ספק כי השיקולים שיניעו את בית-המשפט ואת שר המשפטים, כבוא הזמן, להחליט לתת או לסרב הסגרה יהיו גם האם יופרעו או לא יופרעו על-ידי כך ההליכים המשפטיים אני מבין שחבר הכנסת ורהפטיג רוצה לקבוע זאת בחוק. אין זה אוסר כי אם דבר זה לא יהיה כתוב בחוק, לא יסקלו את הניסוקים האלה. לכן אינני יכול להתנגד בתוקף להצעה להכליל הוראה בענין זה. אם כי בית-המשפט בין כך ובין כך יסקול זאת.

ט. בגין: אני רוצה לנסות לשכנע את חבר הכנסת ורהפטיג כי הצעת התיקון שלו לא תתקן הרבה. קשה מאוד לדרוש מבית-משפט הדין על הסגרה להכריע בשאלה האם הסגרתו של אדם, מי יודע לכמה חדשים או שנים, יכולה שלא להפריע להליכים המשפטיים. יש כאן שיקול מסובך מאוד. הייתי מציע למען הבטחון המשפטי ולמען הפסדות לקבל את הצעת חבר הכנסת שופמן. אני מוכן להוסיף עליה תיקון מקל. הייתי מציע שגם במקרה שפסק-הדין הסופי ניתן וגם במקרה שהנאשם קיבל פסק-דין וטרם החל לרצות את עונשו, אפשר יהיה להסגירו לחו"ל. פירוש הדבר שאפשר יהיה להסגירו גם לפני הערעור, אם יש ערעור, כלומר, אם פסק-הדין שביתן אינו סופי. אבל הפסקת הדיון באמצע בידור האשמה - זה דבר מסובך. והצעת התיקון של סר ורהפטיג אינו מוסיף הרבה.

אם תתקבל הצעתו הראשונה של חבר הכנסת שופמן באשר להסגרה רק על עבירות חמורות יותר, הייתי מציע להשאיר את הדבר לשיקול דעתו של בית המשפט, ולא הייתי קובע בנוסח שום קריטריון באשר למהות המוסרית של העבירה או למידת העובש.

אני חושב שאת המלים "על עבירה אחרת" צריך לסייך למדינה המבקשת. המבוקש מרצה את עונשו קודם-כל על עבירה שנעברה בישראל, והוא מבוקש על עבירה אחרת על-ידי מדינה אחרת.

אם כך, הנכס צריך להיות: "אדם המדצה
שה את עולמו, והוא מכוס - - - וכו'".

ח. כהן:

אני חושב שצמצום הסמכויות עלול לגרום לנו
קשיים בכי-יתת הטכני הסגרה.

ה' גלאס:

אני מציע שלא להצביע על כך היום. בענין זה
טיפול המנהל הכללי של משרד המשפטים מר קוקיה.
הוא ניהל את המו"מ. אולי בזמין איתו לישיבה.

פ. רוזן:

אני מעיר את תשומת לב חברי הוועדה לכך שאין
זה חידוש בחוקי הסגרה.

י. שופמן:

זה איננו חידוש בחוקי הסגרה, אבל אינני חושב
שזה צריך להיות בחוק הסגרה.

פ. רוזן:

הישיבה נבעלה בשעה 13.00.